

Mano Tėve,

Kiekvieną dieną galvoju apie jus bei jūsų energiją stipriai saugau savyje. Esu pamaloninta, nes aš - jūsų vaikas, kaip ir mano šeima bei draugai. Jūs, Aukščiausiasis, saugote ir globojate bei neleidžiate patirti nusidėjėlio pragaro kančių. Dėkingumas už mums suteiktą pasirinkimą yra galinga dovana, tačiau pasyvi. Kiekvienas jūsų mažasis yra skirtingas ir suteikia unikalų atlygį jums. Unikalumas - savybė, dalyvaujanti kovoje tarp gėrio ir blogio. Pasaulyje, be to, yra daug politinių, ekonominių, globalinių problemų, kurios irgi dalyvauja kovoje. Visos problemos pasižymi skirtingomis savybėmis, tačiau nebūtinai atnešančiomis gera. Tarp brolių ir seserų esu laikoma naivia ir vaikiška mergaite, tačiau kaip ir visi, einu keliu geresnių dienų link.

Nors ir esame saugomi jūsų, tačiau, kaip ir tarp kiekvienų sesučių ir broliukų, kyla konfliktų. Konflikto padarinai pasireiškia labai įvairiais būdais, tačiau labai dažnas reiškiny - netolerancija ir abejingumas kitiems. Kasdienybėje tai galime pastebėti namuose, prekybos centre, kavinėje, parke ar kurs nors kitur. Konfliktai, sukuriantys tokias pasekmes, kyla iš skirtingų dalykų: socialinių tinklų, sveikatai kenkiančių medžiagų ar vaikystės neišgydytos traumos. Šios priežastys nulemia susirūpinimą aplinkiniais, gamta, namais. Nors ir esame bejėgiai užkirsti kelią konflikto susidarymui, tačiau esame pajėgūs nuslopinti pasekmes. Kaip jauna mergaitė matau, koks pasaulis yra pavojingas ir žiaurus, tad noriu paprašyti jūsų, Tėve, suteikti galimybę padėti kitiems. Noriu įgyti dovaną, nustumti visus konfliktus iš žmogaus galvos ir sugražinti jį į šią akimirką, kad išvengtų blogų pasekmių.

Darbo savaitę savo minutes praleidžiu mokykloje, o jei ne, tai mašinoje, kuri mane gabena po visą miestą. Miestas yra marga aplinka, kurioje gali nutikti viskas: avarijos, apiplėšimai, spūstys. Manau, jog jūsų vaikai bent vieną kartą gyvenime atkreipė dėmesį į tą lemtingą kito akimirką gyvenime. Automobilis, negailestingai teršiantis gamtą, važiuoja pailga gatve. Vairuotojas, išgėręs, nesustabdo privažiavęs prie šaligatvio. Ši akimirka apvertė mokinukų gyvenimo dienas aukštyn kojom. Mūsų būties egzistavime žaidžiame su mintimis ir vienos iš žaidimų formų: manipuliacija, skaitymas kūno kalbos ir nesąmoningas ateities nuspėjimas. Tokie įvykiai yra iškrečiami mūsų vidinio pasaulio, svetimo mokslininkams ar gydytojams, ir siunčiami signalu, kaip tarp neuronų, mūsų aukštajam „Aš“, kuris, kaip visatos dalelė, pakeičia viską. Minčių žaidimai tarp mūsų yra nepakankamai išvystyti, kad jie padėtų apsaugoti realybę kelyje nuo pikto. Svarstau, ar lemtingą akimirką mano mintys ir žodžiai nepakeistų įvykių pokrypio? Trumpas „Atsargiai! Vaikai ant kelio! Tu jų nenori pertrenkti, ar ne?“ ir konflikto išvairymas iš asmens galvos gali mūsų konflikto pasekmes bent trumpam sustabdyti pasirodant išorinėje erdvėje. Mintys yra burtažodis, tekstas, kupinas stebuklingųjų žodžių, ir pasaka, svetima bet ir labai artima realybei. Tėve, prašau jūsų leiskite man išnaudoti jų visą galią ir sustabdyti gresiantį pavojų žmonėms, jūsų vaikams, kelyje.

Brangiojoje žemėje tavųjų mažylių, išsibarsčiusių kaip skruzdelytės, yra aštuoni milijardai. Skruzdelytė yra kaip mažas trupinukas palyginus su jumis. Nepaisant to, vabzdys gali, naudodamas savo gelmių galią, sukurti pulką, vieningą ir didingą. Kiekviena dalelė pulko yra išmokoma kovos meno bei gyliųjų tiesų, kaip ir gyvenime. Tėve, esu pasiruošusi brolius ir seseris ugdyti ir stiprinti, kad galėčiau, pasidalinti savo kilmingąją dovaną, padedančią visiems kelyje. Gelbsianti dovana, atneš visiems gerų ilgalaikių pasekmių. Konflikto padarinys, pasireiškiantis kelyje, jei yra nuslopintas, naudojant naudingas priemones, tai pasekmė

atmosferoje jaučiama ilgai. Pasekmė yra ilgalaikė, bet ne vieniša. Jų susidaro daug, nors ir jos visos kilo iš nepastebimos smulkmenos. Jūsų suteiktasis palaiminimas nesuteiks mums greito darbo rezultato, tačiau žvelgiant į tolimą ateitį, galėsime jį ryškiausiai matyti. Mažiausi dalykai yra bailūs ir nematomi, tačiau labai stiprūs. Išlipus iš slepiančio kiauto jie stato didžiulius rūmus, kur visi mažiukai sukuria pro akis nepraslystantį ginklą. Kasdienybė, susidedanti iš laiko kelyje, slepia daug dalykų, todėl ir reikia bandyti ką nors pakeisti tuos dalykus išgrūdinus.

Mes visi egzistuojame savo sukurtoje vizijoje. Vizijoje, kur mus supa artimi ir pažįstami. Mūsų vizija neprilygsta Visko protinės galios sukurtajai tiesai, kurioje mes iš tiesų ir esame. Jūs mylite kiekvieną savo kūrinį, su jo privalumais ir trūkumais, bet ir gerai žinote, jog, kaip ir visų menininkų darbai, jie yra unikalūs. Kelyje praradimas individualaus vaiko pasaulio yra tragedija, visatos atžvilgiu - svarbumo nesuteikiantis įvykis. Visata, kurioje jūs esate Aukščiausiasis, yra savaunaudė ir bejausmė, tačiau kaip ir visiems, statistika, užslepianti mirtis ir žūtis, jai smogia giliai. Noriu, kad tiesa, sukurta Visko, nenukentėtų ir nesmogtų vaikams ir jums, Tėve. Kelias yra kiekvieno dalis, kuri papildo mūsų viziją. tačiau kaip ir visi, nenoriu, kad vizija leistų blogiui laimėti. Mūsų mielasis Tėve, meldžiuosi už taiką tarp visų, laimę, vyraujančią keliuose. Kažkur viduje turiu trapią, mažą širdutę, kuriai negaila energiją atiduoti kitoms. Džiaugiuosi už stiprybę, kurią jus man suteikėte, ir būsiu dėkinga jeigu jūsų galios dovana galėsiu pasidalinti su kitais bei juos visus išgelbėti iš konflikto kelyje išdaigų.

Kotryna Metrikytė